

Posudek na diplomovou práci kolegyně Bc. Veroniky Růžičkové
„Fenomenologie tance“

Anna Hogenová

Diplomová práce kolegyně Bc. Veroniky Růžičkové je velmi promyšleným a vyzrálým filosofickým výkonem, o kterém si myslíme, že každá práce tohoto druhu by takovou měla být, nenahrazuje kvalitu kvantitou a redundantními popisy nepodstatností.

Autorka je sama tanečnicí a propojuje své znalosti a porozumění s tím, co zná bytostně a hluboce z vlastní zkušenosti, což je současně i důvod jejího úsporného, za to však velmi podstatného vhledu do toho, co je to tanec z fenomenologického hlediska.

Tanec je cestou k chórismu, protože pohyby tanečníka vyhmataávají prostor ve smyslu „chóra“, tj. tanec vyhmataává prostor, ale nezanechává v něm přesné hranice mezi tělem tanečníka a prostorem samým, jako je tomu v geometrii, kde např. „trojúhelník“ je stále stejným vyříznutím prostoru. Tanečník opouští své tvary svých pohybů, jimiž se vtiskuje do prostoru, protože okamžitě je následován pohybem jiným. Umělec „vyhmataává“ svým pohybem v choreografii význam, který se musí zrodit v hlavě tanečnickově a v myslích těch, kdo tanec pozorují. To, co se zrodí v myslích, jsou probuzené počátky, vhledy, podstatnosti, jejichž význam penetruje do celého dalšího života tančícího i těch, kteří jen přihlížejí.

Tanec není jen technikou, proto staří Řekové pokládali tanec za nejvyšší umění vůbec. Práce je velmi dobře promyšlena, vychází z původních fenomenologických zdrojů, prokazuje hloubku autorovy invence a pochopení tématu. Po věcné stránce nemá práce nedostatky, v každém případě práci

doporučuji k obhajobě, s prevalencí na to nejlepší ohodnocení; o tom ať rozhodne kvalita autorčiny obhajoby.

Do rozpravy kladu otázku: Co je to chórismós v Platónově filosofii, a jaký má věčný význam z hlediska Husserlovy transcendentální epoché.

V Praze dne 20. 12. 2019

Anna Hogenová